

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/31/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116228925
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2116228925.3

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Michala Novotného v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., IČO: 35 815 256, Bratislava, Mlynské nivy 44/a, zast. splnomocnenkyňou: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 255 706, Bratislava, Michalská 14, proti žalovanej: F. U., nar. XX. D. XXXX, trvale bytom Q., T. XXXX/X, o 312,20 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 12. decembra 2017 č. k. 11Csp/207/2016-48 v časti, v ktorej súd žalobe voči žalovanej vyhovel (výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie), takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti (výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie) a v časti rozhodnutia o trovách konania (výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie) **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu 86 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 11Csp/207/2016-48 z 12. decembra 2017 súd prvej inštancie rozhodol o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 289,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 78,53 eur od 6. apríla 2016 do zaplataenia a zo sumy 210,67 eur od 12. mája 2016 do zaplataenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10 eur splatných vždy do 28-teho dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do úplného uhradenia dlhu s tým, že v prípade omeškania sa splnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 86 % (výrok III.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne použitím ust. § 232 ods. 2 a 4, § 251, § 252 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2, § 290, § 295 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016, ďalej len „C.s.p.“), § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a 5, § 488, § 489, § 588, § 517 ods. 2 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O.z.“), § 18 ods. 8, § 47 ods. 1, § 82 ods. 1 písm. g), § 82 ods. 5 zákona o energetike (zákon č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „zákon o energetike“), § 4 ods. 4 a 5 Vyhlášky MH SR č. 265/1999 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach pripojenia, dodávok a merania plynu, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca uzatvoril dňa 6. októbra 2015 so žalovanou zmluvu o združenej dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti do odberného miesta H. XX, T. P.. Žalobca riadne dodal zemný plyn na odbernom mieste H. XX, T. P.,

pričom žalovanej vyfakturoval sumu 3 eurá ako náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky dokladom č. 3190146453 zo dňa 10. decembra 2015 splatným dňa 28. decembra 2015, sumu 78,53 eura za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky z titulu neoprávneného odberu pre koncového odberateľa vrátane dopravy dokladom č. 4900115249 zo dňa 22. marca 2016 splatným dňa 5. apríla 2016, sumu 5 eur ako náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky dokladom č. 3170130791 zo dňa 13. januára 2016 splatným dňa 27. januára 2016, sumu 5 eur ako náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky dokladom č. 3102104644 zo dňa 10. februára 2016 splatným dňa 24. februára 2016, sumu 210,67 eur ako nedoplatok za obdobie od 7. októbra 2015 do 19. apríla 2016 dokladom č. 7416870717 zo dňa 27. apríla 2016 splatným dňa 11. mája 2016, sumu 10 eur ako náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky dokladom č. 3170139437 zo dňa 14. júna 2016 splatným dňa 28. júna 2016. Žalovaná vyfakturované sumy nezaplatila. Kúpna cena za odobratý zemný plyn bola žalovanej vyúčtovaná za obdobie od 7. októbra 2015 do 19. apríla 2016 vo forme nedoplatku na základe vyúčtovacej faktúry č. 7416870717 na sumu 210,67 eur s dátumom splatnosti dňa 11. mája 2016. Z dôvodu neuhradenie pohľadávok žalobca prerušil distribúciu plynu, za čo si vyúčtoval náhradu škody vo výške 78,53 eura faktúrou č. 4900115249 s dátumom splatnosti 5. apríla 2016. Žalovaná nedoplatok ani náhradu škody vyúčtované uvedenými faktúrami nezaplatila, pričom nebolo preukázané, že by žalovaná správnosť faktúr, či už správnosť fakturačného obdobia alebo vyfakturovaných súm namietala. Nakoľko nárok žalobcu na zaplatenie nedoplatku ako aj náhrady škody v celkovej výške 289,20 eura (210,67 + 78,53), vyúčtované vyššie uvedenými faktúrami považoval súd za dôvodný, tomuto vo výroku I. rozsudku vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 289,20 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 78,53 eur (faktúra č. 3190146453) od 6. apríla 2016 a 5 % ročne zo sumy 210,67 eur (faktúra č. 7416870717) od 12. mája 2016, nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania.

4. Žalobca okrem vyššie uvedených súm uplatnil aj nárok na zaplatenie nákladov za vystavenie a zaslanie upomienok v celkovej výške 23 eur (faktúry č. 3190146453 zo dňa 10.12.2015, č. 3170130791 zo dňa 13.1.2016, č. 3102104644 zo dňa 10.2.2016, č. 3170139437 zo dňa 14.6.2016). Vo vzťahu k týmto vyúčtovaným poplatkom za upomienky súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca v konaní nepreukázal, že by takéto poplatky z uvedených dôvodov a v uvedenej výške boli medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnuté a zároveň súdu neboli preukázané skutočné výdavky na upomienky, na ktoré by mohol vzniknúť nárok. Súdu prvej inštancie nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedené poplatky, pričom upomienku ani nemožno považovať za službu a už vôbec nie za službu, ktorá by poskytovala žalovanej určitý prospech a za ktorú by bola žalovaná povinná platiť. Výška poplatku za upomienku bola jednostranne určená iba žalobcom a slúži iba jeho účelu na vymoženie žalobcovej pohľadávky. Žalovanej sa za poplatky, ktoré jej boli účtované iba v záujme dodávateľa neposkytuje žiadne plnenie a v konaní nebol zo strany žalobcu predložený ani žiadny dôkaz, že si so žalovanou poplatok dohodol. Upomienka ako taká nemôže mať sankčný charakter, pretože by tak mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti uplatňovaných poplatkov za upomienky v celkovej výške 23 eur (3+5+5+10 eur). Keďže žalobcovi právo na ich zaplatenie nepriznal, nepriznal mu ani úrok z omeškania požadovaný z tejto sumy ako príslušenstvo.

5. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd prvej inštancie žalovanú a ku skutočnosti, že žalovaná nie je zamestnaná, príležitostne si privyrába vo forme brigády, nevlastní nehnuteľnosti ani motorové vozidlá, mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanej na jej žiadosť splácanie dlhu v splátkach po 10 eur mesačne so splatnosťou do 28. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p., keď žalobcovi bola z uplatnenej istiny 312,20 eura s príslušenstvom priznaná suma 289,20 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 93 % a hrubý úspech žalovanej 7 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 86 %. To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 86 % trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná v časti, v ktorej súd žalobe voči nej vyhovel (odsek I. výroku) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (odsek III. výroku) z dôvodu, že so žalobcom uzavrela zmluvu o dodávke zemného plynu, ale s odvolaním sa na spravodlivosť a dobré mravy mohol súd prvej inštancie rozhodnúť aj inak, pretože v predmetnom dome na H. XX v T.

P. dokázateľne nebývala a celkom určite žalobcovi nespôsobilá vzniknutú škodu. To, že sa neodhlásila z odberného miesta dáva za vinu realitnej kancelárii, ktorá mala povinnosť prihlásiť nového nájomcu za odberateľa plynu, čím by sa predišlo ťažkostiam. Žiadala vypočúť majiteľa realitnej kancelárie, ktorý má súdu vysvetliť, ako to všetko bolo. Navrhla odvolaciemu súdu, aby vec vrátil súdu prvej inštancie na opakované rozhodnutie.

8. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol v prvom rade odvolanie žalovanej odmietnuť, pretože odvolanie nemá náležitosti podľa § 363 C.s.p. a pokiaľ by k odmietnutiu nedošlo požaduje rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Uviedol, že tvrdenie žalovanej o tom, že by v dome (kde bolo odberné miesto) dokázateľne nebývala, nie je procesne prípustným prostriedkom procesnej obrany, kedy je toto tvrdenie urobené neskoro (viď § 154 a § 296 C.s.p.). Bez ohľadu na uvedené, nie je námietka žalobkyne spočívajúca v tom, že v dome nebývala a preto neodoberala plyn právne bezvýznamná, pretože žalobca uplatňuje nároky voči osobe, s ktorou bol v zmluvnom vzťahu. Poukázal na rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky: rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.10.2013, sp. zn. 24Co/361/2012: „Súd prvého stupňa dospel k správne záveru, že odporca napriek tomu, že podľa svojho vyjadrenia sa z nehnuteľnosti odsťahoval, z odberu plynu sa neodhlásil, nebola podaná ani prihláška na nový odber plynu iným subjektom, a teda odporca je subjektom povinným hradiť cenu za dodaný plyn“.; rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.9.2013, sp. zn. 6Co/476/2013: „Tá skutočnosť, že žalovaný sa v rozhodnom období nezdržoval v nehnuteľnosti, do ktorej bol plyn dodávaný, ho nemôže zbaviť povinnosti zaplatiť cenu dodaného plynu. Inými slovami, pokiaľ trval zmluvný vzťah, na základe ktorého žalobca dodával žalovanému plyn, bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi cenu dodaného plynu bez ohľadu na to, kto dodaný plyn reálne použil. Žalovaný sám potvrdil, že zmluvný vzťah so žalobcom v rozhodnom období neukončil právne relevantným spôsobom. Nie je povinnosťou žalobcu zisťovať, či sa subjekt, ktorému dodáva na základe zmluvy plyn, skutočne na odbernom mieste zdržuje. Povinnosťou žalobcu bolo dodať v zmysle zmluvy na odberné miesto plyn a túto povinnosť splnil. Povinnosťou žalovaného zasa bolo za dodaný plyn zaplatiť cenu.“; rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.11.2012, sp. zn. 8Cob/197/2011: „Odvolací súd dôkazy pripojené žalovanou k odvolaniu nepovažoval za relevantné a významné pre záver o dôvodnosti žaloby. Pokiaľ žalovaná poukazovala na dohodu s prenajímateľom v zmysle nájomnej zmluvy a tvrdenia, že 5.1.2009 mal platiť sám za odber plynu, tak odvolací súd k tomuto neprihliadol. Žalovaná uzavrela so žalobcom obchodno-závazkový vzťah na základe zmluvy o dodávke plynu. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli obchodné podmienky, ktorými boli zmluvné strany viazané. Ak po 4.1.2009 žalovaná už nemala v nájme dom č. XX na ul. A. F. v U., tak podľa čl. 2.8 Obchodných podmienok mala povinnosť urobiť niektorý z právnych úkonov smerujúcich k zániku zmluvy. V konaní nebolo preukázané, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania zanikol dňa 4.1.2009, ani v ďalšom období do 4.2.2009, preto správne rozhodol súd prvého stupňa, keď žalobe vyhovel a zmluvu o dodávke plynu posúdil ako nepomenovanú zmluvu podľa § 269 ods. 2 Ob.z. Povinnosť žalovanej zaplatiť za odber plynu vyplýva z čl. 2 bod 2.2 Obchodných podmienok.“; rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.6.2013, sp. zn. 24Co/131/2013: „Súd prvého stupňa dospel k správne záveru, že odporca napriek tomu, že podľa svojho vyjadrenia nehnuteľnosť predal, z odberu plynu sa neodhlásil, nebola podaná ani prihláška na nový odber plynu iným subjektom, a teda odporca je subjektom povinným hradiť cenu za dodaný plyn. Vlastnícke práva k rodinnému domu súd v konaní neskúmal, nakoľko táto skutočnosť nebola právne relevantná a nemohla mať na výsledok sporu žiaden vplyv“.

9. Podľa § 225 ods. 1 a 2 C.s.p. ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súď môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Doplnenie urobí súď dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súď nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

10. Odvolací súď vo veci rozhodol o odvolaní žalobcu voči zamietajúcejmu výroku (výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie), ktorým súď prvej inštancie žalobu vo vzťahu k žalovanej zamietol rozsudkom č. k. 26Co/31/2018-215 zo dňa 27. marca 2019. Z dôvodu, že odvolací súď v uvedenom rozsudku nerozhodol o odvolaní žalovanej (výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie napadnutý odvolaním žalovanej) nenadobudol právoplatnosť (suspenzívny a devolutívny účinok odvolania žalovanej), odvolací súď postupoval podľa citovaného § 225 C.s.p. a vydal tento dopĺňací rozsudok týkajúci sa vyhovujúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odvolací súd odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, nemôže preto dať za pravdu odvolateľke, k podstatným tvrdeniam uvedeným v odvolaní, pre úplnosť odôvodnenia je potrebné konštatovať nasledovné:

13. Žalovaná vo svojom odvolaní nenapáda zistený skutkový stav súdom prvej inštancie, ani nepopiera skutočnosti uvedené v odôvodnení rozsudku, ktoré sa týkali napadnutého výroku vo veci samej voči žalovanej, t. j. nepopiera, že so žalobcom uzavrela zmluvu o dodávke zemného plynu, na základe ktorej žalobca dodával predmetné médium do domu na ul. H. XX v T. P.. Argumentovala tým, že v rozhodnom období, za ktoré požaduje žalobca plnenie, ona neodoberala zemný plyn, ale iný nájomca, ktorý tam v tom čase býval, preto mal súd posúdiť zmluvný vzťah sporových strán ako neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 34 a nasl. O.z.). Odvolací súd má za to, že odvolacia argumentácia žalovanej je vo vzťahu k posudzovaniu nároku uplatneného žalobcom irelevantná, preto nemohla mať za následok zmenu posúdenia nároku žalobcu vo vzťahu k uloženej povinnosti žalovanej zaplatiť mu 289,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 78,53 eur od 6. apríla 2016 do zaplatenia a zo sumy 210,67 eur od 12. mája 2016 do zaplatenia. Ako uviedol už aj súd prvej inštancie, nie je týmto rozsudkom dotknuté právo žalovanej domáhať sa voči tomu, kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, aby jej obohatenie vydal.

14. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania na súde prvej inštancie.

15. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. v odvolaní neúspešnej žalovanej.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. Predmetom odvolacieho konania bol prieskum celého rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď odvolanie proti nemu podal žalobca čo do zamietajúcej časti (zaplatenia 23 eur a príslušenstva), ako aj žalovaná čo do priznanej časti (uloženia jej povinnosti zaplatiť žalobcovi 289,20 eur a príslušenstvo), preto žalobcov úspech v odvolacom konaní predstavoval 93 % oproti úspechu žalovanej 7 %, žalobca má preto voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86 %.

17. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.